

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatele: **P. B.**, zastoupený Mgr. Ing. Štěpánem Dražkou, advokátem se sídlem Orlí 483/1, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 27. 4. 2021, čj. MZDR 15757/2020-49/MIN/KAN v části článku I bodu 1 písm. b),

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy ze dne 27. 4. 2021, čj. MZDR 15757/2020-49/MIN/KAN, v části článku I bodu 1 písm. b), **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovateli **se vrací** zaplacený soudní poplatek za návrh na zrušení části opatření obecné povahy ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se návrhem na zrušení opatření obecné povahy domáhal zrušení části mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 4. 2021, čj. MZDR 15757/2020-49/MIN/KAN. Opatření s účinností ode dne 3. 5. 2021 zakazovalo všem osobám pohyb a pobyt bez ochranných prostředků dýchacích cest, kterými jsou respirátor nebo obdobný prostředek splňující blíže vymezené požadavky, na vymezených místech. Podle článku I bodu 1 písm. b) tohoto opatření, jehož zrušení se navrhovatel domáhal, bylo nošení ochranných prostředků povinné též *na všech ostatních veřejně přístupných místech v zastavěném území obce*.

[2] S účinností od 10. 5. 2021 odpůrce opatření ze dne 27. 4. 2021 zrušil a nahradil opatřením ze dne 4. 5. 2021. Navrhovatel již v návrhu uvedl, že pro případ zrušení mimořádného opatření požaduje, aby NSS rozhodl o tom, že článku I bodu 1 písm. b) napadeného mimořádného opatření byl v rozporu se zákonem.

[3] NSS rozsudkem ze dne 11. 6. 2021, čj. 10 Ao 12/2021-84, vyslovil na návrh jiného navrhovatele v souladu s 13 odst. 4 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních

při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), že mimořádné opatření bylo v rozporu se zákonem.

[4] NSS podle § 103 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. kdykoliv za řízení přihlíží z úřední povinnosti k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Jelikož navrhovatel v nyní projednávané věci napadl dotčené mimořádné opatření, které NSS již shledal rozporným se zákonem, zabýval se dále tím, zda jsou splněny podmínky řízení pro rozhodnutí ve věci samé. Jednou z podmínek řízení je mj. existence předmětu řízení. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud návrh usnesením odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[5] Pokud je vedeno řízení o zrušení opatření obecné povahy, pak předmět řízení může odpadnout tak, že správní soud v jiném řízení zruší návrhem napadené opatření obecné povahy nebo jeho část (§ 101d odst. 2 s. ř. s.). Zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části soudem má totiž účinky *erga omnes* (vůči všem). Ačkoliv se totiž jedná o správní akt konkrétní co do předmětu, okruh jeho adresátů je vymezen obecně (rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2010, čj. 7 Ao 6/2010-44, č. 2464/2012 Sb. NSS, *Správa národního parku Šumava*). Tomu v případě řízení souvisejících s pandemickým zákonem ostatně odpovídá i povinnost soudu přerušit řízení, rozhoduje-li ve věci, jejíž rozhodnutí závisí na posouzení zákonnosti mimořádného opatření, jestliže probíhá řízení o návrhu na zrušení tohoto mimořádného opatření, a vyčkat rozhodnutí o návrhu na jeho zrušení (§ 13 odst. 5 pandemického zákona).

[6] V usnesení ze dne 11. 6. 2021, čj. 8 Ao 9/2021-43, NSS dovodil, že obdobné účinky jako zrušení opatření obecné povahy má i deklaratorní výrok podle § 13 odst. 4 pandemického zákona, jímž soud určí nezákonnost mimořádného opatření. Rovněž takový výrok působí i vůči ostatním navrhovatelům. Proto je třeba ostatní návrhy odmítnout stejně jako v případě zrušení opatření obecné povahy v jiném řízení pro odpadnutí předmětu řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože nezákonnost daného opatření či jeho části již byla deklarována s účinky vůči všem jeho adresátům.

[7] V nyní projednávané věci navrhovatel navrhl, aby NSS rozhodl o tom, že opatření obecné povahy odpůrce bylo v jím napadené části v rozporu se zákonem. Jak však bylo výše uvedeno, NSS již rozsudkem čj. 10 Ao 12/2021-84 deklaroval nezákonnost celého mimořádného opatření. Účinky tohoto rozsudku proto dopadají i na navrhovatele v nyní projednávané věci. Jelikož se tím materiálně vyprázdnil předmět řízení, rozhodl NSS tak, že návrh navrhovatele odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro odpadnutí předmětu řízení.

[8] O nákladech řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

[9] Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, platí, že *by-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. NSS proto navrhovateli vrací soudní poplatek ve výši 5 000 Kč ve lhůtě stanovené v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 23. června 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu